

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет

МАГІСТЕРСЬКІ СТУДІЇ

Випуск XVII (2)

Альманах

Херсон – 2017

УДК 378.4
ББК 74.580.4

Магістерські студії. Альманах. Вип. 17 (2). – Херсон. ХДУ, 2017 – 243 с.

Рекомендовано до друку вченою радою ХДУ (протокол № 11 від 27.03.2017 р.)

Редакційна колегія: *Тюхтенко Н.А.*, канд. екон. наук, професор кафедри, проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи (голов. ред.); *Юркова Т.Ф.*, канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки, психології й освітнього менеджменту (відп. секр.); *Левченко М.Г.*, канд. пед. наук, професор кафедри, заслужений працівник культури України, декан факультету культури і мистецтв; *Пилипенко І.О.*, д-р геогр. наук, доцент, декан факультету біології, географії і екології; *Мохненко А.С.*, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри економіки підприємства; *Песчаненко В.С.*, д-р фіз-мат наук, професор кафедри інформатики, програмної інженерії та економічної кібернетики; *Голяка С.К.*, канд. біол. наук, доцент кафедри медико-біологічних основ фізичного виховання та спорту; *Кузовова Н.М.*, канд. іст. наук, доцент кафедри історії України та методики викладання; *Лось О.М.*, канд. псих. наук, доцент кафедри математично-природничих дисциплін та логопедії; *Полещук С.В.*, канд. біол. наук, доцент кафедри корекційної освіти; *Храпко Т.А.*, канд. пед. наук, доцент кафедри технологічної освіти та побутового обслуговування; *Суворова Т.М.*, канд. філ. наук, викладач кафедри англійської мови та методики її викладання; *Гавловська А.О.*, старший викладач кафедри галузевого права; *Омельчук Ю.О.*, викладач кафедри мовознавства.

Автори опублікованих праць несуть повну відповідальність за точність наведених фактів, цитат, посилань, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей.

УДК 378.4
ББК 74.580.4

© ХДУ, 2017
© Редакційно-видавничий
відділ ХДУ, 2017

Адреса: Херсонський державний університет,
вул. 40 років Жовтня, 27, (Університетська, 27), м. Херсон, Україна, 73000

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

- Адамішина Олена Михайлівна* – магістрант факультету технологій та сфери обслуговування
- Алієв Сеймур Габіб Огли* – магістрант юридичного факультету
- Балковий Ігор Анатолійович* – магістрант факультету фізичного виховання та спорту
- Батрак Олександра Миколаївна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Блоконєва Наталя Євгенівна* – магістрант факультету природознавства, здоров'я людини і туризму
- Білоус Ольга Сергіївна* – магістрант факультету природознавства, здоров'я людини і туризму
- Бірюкова Тетяна Вікторівна* – магістрант юридичного факультету
- Большега Олена Олександрівна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Братченко Валентина Володимирівна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Васильєва Валентина Валентинівна* – магістрант юридичного факультету
- Васильчак Анна Валеріївна* – магістрант факультету природознавства, здоров'я людини і туризму
- Вахтіна Тетяна Михайлівна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Вершняк Валентина Василівна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Випенко Марина Олегівна* – магістрант юридичного факультету
- Волошина Юлія Олексіївна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Гаврилова Наталя Миколаївна* – магістрант юридичного факультету
- Гладенко Віктор Миколайович* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Гладишева Юлія Андріївна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Глуценко Альона Сергіївна* – магістрант факультету природознавства, здоров'я людини і туризму
- Гончаренко Катерина Дмитрівна* – магістрант юридичного факультету
- Гончаров Олександр Вадимович* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Гончарова Тетяна Валеріївна* – магістрант факультету природознавства, здоров'я людини і туризму
- Горбик Юлія Володимирівна* – магістрант юридичного факультету
- Гранкіна Марія Вячеславівна* – магістрант факультету біології, географії і екології
- Григор'єва Катерина Валеріївна* – магістрант факультету природознавства, здоров'я людини і туризму

делегуванням виконавчих повноважень від районних та обласних рад відповідним державним адміністраціям [4, с. 91-96].

На базовому рівні модель місцевого самоврядування в Україні є трирівневою, оскільки первинна компетенція розподіляється між трьома органами – місцевим (сільським, селищним, міським) головою, відповідною місцевою радою та її виконавчим комітетом. Натомість на районному й обласному рівнях модель місцевого самоврядування має моністичний характер, оскільки вся повнота первинної компетенції зосереджена в одному єдиному органі – відповідній місцевій раді, а місцеві державні адміністрації володіють лише делегованими повноваженнями й/або наділяються разовими дорученнями [1, с. 396-411].

Отже, в Україні континентальна модель була викривлена у бік запровадження прямого державного управління на рівні районів і областей. У підсумку це не тільки не посприяло розбудові місцевого самоврядування й підвищенню ефективності управління на місцях, а навіть не убезпечило державу від виявів сепаратизму. Тому на сучасному етапі здійснення децентралізації влади та поліпшення системно-структурної організації місцевого самоврядування є не тільки фактором поліпшення громадсько-політичної й соціально-економічної ситуації в країні, а й певною мірою умовою збереження української державності, забезпечення територіальної цілісності та національної безпеки [6, с. 69-74].

Загалом система місцевого самоврядування є досить розгалуженою, що визначає вимогу системності для очікуваних реформ. Визначення основних шляхів цих реформ – перспективний напрям подальших досліджень у цій сфері.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Батанов О.В. Муніципальне право України : [підручник] / О.В. Батанов. – Х.: Одиссей, 2008. – 528 с.
2. Загальні засади місцевого самоврядування в Україні : [підручник] / за заг. ред. В.М. Вакуленка, М.К. Орлатого. – К. : НАДУ ; Фенікс, 2010. – 400 с.
3. Закон України про місцеве самоврядування в Україні. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=280%2F97-%E2%F0>.
4. Кондрацька Н.М. Сучасна системно-структурна організація місцевого самоврядування в Україні / Н.М. Кондрацька // Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2015. – С. 91-96.
5. Мамонова В.В. Система місцевого самоврядування / В.В. Мамонова // Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; наук.-ред. кол.: Ю.В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. – Т. 5. – 2011. – С. 342–344.
6. Місцеве самоврядування в Україні: сучасний стан та основні напрями модернізації: [наук. доп.] / за заг. ред. Ю.В. Ковбасюка. – К. : НАДУ, 2014. – 128 с.

Рекомендує до друку науковий керівник доцент В.В. Зубенко

УДК 342-734:355.292.3:323.285"20"(477.62)

Бірюкова Т.В.

СОЦІАЛЬНИЙ ТА ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ: ОГЛЯД ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОВИХ НОРМ

У статті розглядаються напрями соціальної політики держави щодо втілення в життя та застосування на практиці заходів соціального захисту учасників антитерористичної операції (АТО) та членів їх сімей, підтримання їх належного морально-психологічного стану, поліпшення ефективності взаємодії місцевих органів виконавчої

влади, органів місцевого самоврядування з регіональними громадськими організаціями та іншими юридичними особами у сфері підтримки учасників АТО та членів їх родин.

Ключові слова: антитерористична операція, учасник бойових дій АТО, соціальні гарантії держави, пільги, права, акти законодавства

The article examines directions of state social policy for the realization and use in practice of social protection measures of the antiterrorist operation participants (ATO) and members of their families, support of their proper moral and psychological state, improvement of interaction efficiency between the local executive authorities, bodies of local self-government and regional public organizations, and other legal entities in the sphere of support of the ATO participants and their families.

Key words: antiterrorist operation, participant in the ATO, state social guarantees, benefits, rights, legislation statements.

Протягом останнього часу на долю української держави та її народу випали серйозні випробування, що пов'язано з появою держави-агресора, терористичні дії якої фактично загрожують не лише системі оборони цивільного населення, а й загалом цілісності України, її існуванню як незалежної та суверенної країни.

Згідно рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України", уведеного в дію Указом Президента України від 14 квітня 2014 року № 405, суб'єктами боротьби з тероризмом вживаються активні заходи з проведення антитерористичної операції (далі – АТО) на території Донецької та Луганської областей, спрямовані на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності в районі проведення.

На жаль антитерористична операція триває і до сьогодні, незважаючи на Мінські домовленості щодо припинення активних військових дій та відведення окремих видів озброєння з окупованої території на Сході нашої держави.

До початку періоду проведення антитерористичної операції питання військової служби цікавили лише самих військовослужбовців, громадськість вважала підтримку в належному стані обороноздатності та військовий потенціал національної армії факультативним, а не основним обов'язком держави. Правовий статус та соціальні гарантії військовослужбовців було врегульовано низкою нормативно-правових актів, зокрема: Закони України «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про статус ветеранів війни, гарантії їхнього соціального захисту», «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та ін.

Практичний досвід та механізм реалізації соціального та правового захисту учасників бойових дій у нашій державі фактично був відсутній, дана проблематика особливо гостро постала з початком проведення широкомасштабної антитерористичної операції, в якій задіяні численні сили і засоби суб'єктів боротьби з тероризмом.

Як відзначають науковці процесуально-правові та економічні аспекти процедури забезпечення соціального, правового захисту та визнання у суспільстві учасників АТО, які є захисниками національної української держави та заслужили право на соціальні гарантії та пільги, повинні бути передбачені законодавством держави, задекларовані на найвищому рівні, чітко прописані та представлені у нормативних документах [1; 2; 17].

З точки зору Яновської О.Г. велика увага громадськості до захисників Вітчизни виступила потужним інструментом впливу на законотворців та представників виконавчої гілки влади у питаннях прийняття та реалізації ними раціональних і обґрунтованих рішень, що на практиці можуть допомогти українським воїнам, у тому числі і тим, які і на цей час знаходяться у зоні АТО, та їх родинам [1].

На сьогодні в державі видано низку актів законодавства, якими детально врегульовані соціальні гарантії осіб, які захищали незалежність та суверенітет України на Сході нашої

держави. Серед них можна виділяти такі, що регулюють порядок отримання статусу ветерана війни, та ті, що встановлюють перелік пільг задля покращення становища згаданих осіб [2, с. 4].

Основними нормативно-правовими актами з цих питань є такі: Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; Постанова Про утворення Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції від 11 серпня 2014 року; Порядок надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 413; Указ Президента України 18 березня 2015 року № 150 «Про додаткові заходи щодо соціального захисту учасників антитерористичної операції»; Порядок надання статусу інваліда війни особам, які отримали інвалідність внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 вересня 2015 року № 685; Положення про Державну службу України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції від 10 вересня 2014 року; Питання надання статусу учасника війни деяким особам, затвержені постановою Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 року № 739; Порядок надання статусу особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», деяким категоріям осіб», затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 року № 740; Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» від 3 листопада 2015 року; Деякі питання грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та поліцейських, затвержені постановою Кабінету Міністрів України від 20 січня 2016 року № 18 та ін.

Перелік категорій учасників АТО з точки зору їх пільгового статусу включає: учасників бойових дій, інвалідів війни, учасників війни, осіб, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (далі – Закон). Відповідний пільговий статус за визначених законодавством умов отримують як військовослужбовці, так і цивільні особи, а також бійці добровольчих формувань.

Починаючи з перших місяців проведення АТО, для значної частини її учасників з'явилися законодавчі механізми отримання статусу учасника бойових дій військовослужбовцями військових формувань, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення [2, с. 3].

З вересня 2015 року отримали можливість реалізації соціальних гарантій, передбачених для учасників війни, працівники державних та інших органів, підприємств, установ і організацій, що залучалися до проведення антитерористичної операції.

Особі, які отримали поранення під час АТО, тепер прирівнюються до інвалідів війни, а члени сімей загиблих під час АТО військовослужбовців, бійців добровольчих формувань наразі входять до категорії осіб, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Державою затвержені чіткі механізми для отримання відповідного пільгового статусу.

Як вже було зазначено вище, порядок надання статусу учасника бойових дій регулюється Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення» від 20.08.2014 № 413.

Рішення про надання статусу учасника бойових дій приймає міжвідомча комісія з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій (далі – міжвідомча

комісія), яка утворена Наказом Державної служби у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції від 02 жовтня 2014 року з залученням до її складу фахівців Міноборони, МВС, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Адміністрації Держприкордонслужби, Адміністрації Держспецтрансслужби, Управління державної охорони, Адміністрації Держспецзв'язку, ДСНС, ДПтС, військових формувань. До міжвідомчої комісії можуть включатися фахівці інших державних органів та представники громадських організацій. Діяльність міжвідомчої комісії здійснюється відповідно до Положення про міжвідомчу комісію з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій, що затверджене Наказом Мінсоцполітики України від 10 листопада 2014 року № 867.

Характер виконання завдань різними підрозділами суб'єктів боротьби з тероризмом та ступінь ризику життя, якому піддаються військовослужбовці, обумовили запровадження спеціальних критеріїв для отримання статусу учасника бойових дій, що зазначені в Постанові Кабінету Міністрів України від 08 вересня 2016 року № 602 «Про внесення змін до Порядку надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення».

З наданням статусу інваліда війни та особи, на яку поширюється чинність Закону, ситуація інша, передусім, в частині чіткості механізмів його реалізації для певної категорії осіб. Всім бійцям добровольчих формувань, як таких, що були включені до складу Збройних Сил, МВС, Національної гвардії та інших військових формувань та правоохоронних органів, так і решти, у разі отримання ними поранення або каліцтва під час участі в АТО, а також членам загиблих бійців цих формувань держава надає рівні додаткові соціальні гарантії.

При цьому для бійців тих формувань, які не були включені до складу Збройних Сил України, МВС, Національної гвардії України, та членів їх сімей (у разі їх загибелі) отримання відповідного статусу неможливе без підтвердження Антитерористичного центру (далі – АТЦ) при СБУ або Генеральним штабом Збройних Сил України виконання добровольчими формуваннями завдань АТО у взаємодії з військовими формуваннями та правоохоронними органами, перебуваючи безпосередньо в районах АТО у період її проведення.

Водночас, законодавством не визначено процедури такого підтвердження. У зв'язку з тим, що у Генштабі Збройних Сил України, органах управління (центрального апарата) інших військових формувань та правоохоронних органів інформація про виконання добровольчими формуваннями завдань АТО може бути відсутньою, вбачається, що умовою для видачі довідки може бути письмова інформація, отримана від командирів військових частин, з'єднань, начальників підрозділів – суб'єктів боротьби з тероризмом.

Таким чином, на підставі отриманих Штабом АТЦ документів про виконання добровольчими батальйонами завдань АТО у взаємодії із суб'єктами боротьби з тероризмом видається наказ про залучення особи до участі в АТО в порядку, визначеному Законом України «Про боротьбу з тероризмом», із зазначенням конкретного періоду такої участі. В подальшому має видаватись відповідна довідка, завдяки якій громадянам надається статус інваліда війни та особи, на яку поширюється чинність Закону, та органами соціального захисту населення видаються відповідні посвідчення.

Щодо самих гарантій, то їх можна поділити на декілька категорій.

У сфері трудового права – це гарантія збереження місця роботи на час проходження військової служби. Так, за громадянами України, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, але не більше одного року, зберігаються місце роботи (посада), середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, незалежно від підпорядкування та форм власності [5, с.2].

Так само, за громадянами України, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, не припиняється державна реєстрація підприємницької діяльності фізичних осіб – підприємців [5, с.2]. Більше того, час перебування громадян

України на військовій службі (зокрема в особливий період) зараховується до їх страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, стажу державної служби, стажу роботи, що дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах у порядку, який визначається Кабінетом Міністрів України [3, ст. 8].

З додаткових гарантій у сфері трудових правовідносин слід відзначити, що військовослужбовцям надається додаткова відпустка та пріоритети у працевлаштуванні.

У фінансовій сфері, законодавець передбачив для учасників АТО додаткові грошові виплати. Так, ст.15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» від 3 листопада 2015 року передбачено виплату одноразової грошової допомоги військовослужбовцям, призваним на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, у розмірі, визначеному Кабінетом Міністрів України. Так само, на весь час проходження військової служби учасникам АТО здійснюється грошове забезпечення в порядку та розмірах, установлених для осіб офіцерського складу, осіб рядового сержантського та старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом.

Слід зазначити, що військовослужбовці, які мобілізовані, звільняються від штрафних санкцій за фінансовими, податковими зобов'язаннями, а також від нарахування їм відсотків за користування кредитом.

Щодо гарантій у сфері соціального забезпечення, то учасники бойових дій мають 75-відсоткову знижку плати за користування житлом (квартирна плата) у межах норм, передбачених чинним законодавством (21 кв. м загальної площі житла на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) та додатково 10,5 кв. м на сім'ю) та 75-відсоткову знижку плати за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами) та скрапленням балонним газом для побутових потреб у межах середніх норм споживання.

З додаткових гарантій слід зазначити і безоплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування у сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських і міжміських маршрутів, зокрема внутрішньорайонних, внутрішніх та міжобласних незалежно від відстані та місця проживання та право на першочергове забезпечення житлом.

Безпосередньо реалізацією бюджетних програм соціального захисту учасників антитерористичної операції та розпорядником бюджетних коштів нижчого рівня є Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції [7, с. 4]. Дана Служба відповідно до завдань, визначених Указом Президента України, планом заходів щодо медичної, психологічної, професійної реабілітації та соціальної адаптації учасників антитерористичної операції, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України, здійснює реалізацію бюджетних програм соціального захисту учасників антитерористичної операції [14]. Головними (першочерговими) напрямками практичної реалізації соціальної та правової допомоги учасників АТО є:

- забезпечення житлом осіб, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції та/або у забезпеченні її проведення (розроблено порядок використання коштів за бюджетною програмою «Забезпечення житлом», рекомендації обласним та міським державним адміністраціям щодо виконання організаційних заходів, здійснено розрахунки щодо потреби в коштах, а також пропозиції до розподілу бюджетних коштів між регіонами в розрізі обласних та міських державних адміністрацій пропорційно кількості учасників антитерористичної операції, здійснюється щоденний моніторинг інформації щодо кількості учасників АТО, які потребують поліпшення житлових умов);
- заходи з психологічної реабілітації постраждалих учасників антитерористичної операції (співробітники Центрів відвідують родини військовослужбовців, проводять індивідуальну роботу з надання психологічної підтримки (у тому числі в період

мобілізації), надають допомогу членам сімей військовослужбовців у вигляді проведення круглих столів, практичних семінарів, тренінгів, створено мобільні пункти реабілітації з метою надання психологічної допомоги безпосередньо в місцях розташування військових підрозділів);

- заходи з соціальної та професійної адаптації учасників антитерористичної операції (здійснюється аналіз стану виконання заходів з соціальної та професійної адаптації учасників антитерористичної операції та виявлення прогалин в нормативно-правових актах, процедури закупівлі освітніх послуг в регіонах, покращення поінформованості);
- забезпечення протезуванням та протезуванням виробами підвищеної функціональності за технологіями виготовлення, які відсутні в Україні, окремих категорій громадян, які брали участь в антитерористичній операції та/або у забезпеченні її проведення і втратили функціональні можливості кінцівки або кінцівок (здійснюється щотижневий моніторинг бійців, які потребують протезування та забезпечення іншими видами технічних засобів реабілітації);
- забезпечення постраждалих учасників антитерористичної операції санаторно-курортним лікуванням [12].

Отже, система надання учасникам АТО пільг та гарантій є в достатній мірі законодавчо врегульованою. Що стосується конкретних пільг, то можна дійти до висновку, що всі пільги, які надаються учасникам АТО і членам їх сімей, – лише доповнення до базових пільг, встановлених Законом: в галузі житлово-комунальних послуг, охорони здоров'я, освітніх послуг, користування громадським транспортом, трудових відносин, виплати грошової допомоги тощо.

Разом з тим, законодавчі механізми соціального захисту учасників АТО в державі потребують подальшого розвитку та удосконалення.

Головними проблемами у сфері соціального забезпечення військовослужбовців залишаються якість відповідних соціальних гарантій та їх доступність для військовослужбовців. Варто зазначити, що держава повинна зважати не тільки на якість соціального захисту військовослужбовців, але і на реальну можливість отримання військовослужбовцями цих пільг. Важливим для держави є забезпечення, перш за все, доступності і прозорості таких процедур, адже збільшення кількості бюрократичних інстанцій, які необхідно подолати, підвищує корупційні ризики і сприяє необґрунтованій тривалості процесу прийняття рішень щодо забезпечення соціальним захистом військовослужбовців та членів їх сімей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. АТО: захист прав і законних інтересів військовослужбовців та членів їх сімей (Матеріали для адвокатів та юристів, які надають безоплатну правову допомогу) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ulaf.org.ua/wp-content/uploads/2016/09/ATO1.pdf>
2. Єрмаков О.І. Законодавче врегулювання питань соціального та правового захисту учасників антитерористичної операції / Єрмаков О.І. // Правове забезпечення оперативно-службової діяльності: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення : матеріали постійно діючого наук.практ. семінару (м. Харків, 27 трав. 2016 року) / редкол.: С. О. Гриненко (голов. ред.) та ін. – Х. : Право, 2016. – Вип. 7. – С. 14-20
3. Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» від 3 листопада 2015 року. – ст. 84; ст. 15.(1). [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.buh24.com.ua/zakon-ukrayini-pro-sotsialniy-i-pravoviy-zahist-viyskovosluzhbovtiv-ta-chleniv-yih-simey/>
4. Закон України «Про боротьбу з тероризмом». [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T030638.html

5. Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року. – ст. 39.(2). [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T223200.html
6. Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T355100.html
7. Положення про Державну службу України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції від 10 вересня 2014 року. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP140416.html
8. Порядок надання статусу інваліда війни особам, які отримали інвалідність внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 вересня 2015 року № 685. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP150685.html
9. Порядок надання статусу особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», деяким категоріям осіб», затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 року № 740. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP150740.html
10. Порядок надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 413. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP140413.html
11. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 року № 739 «Питання надання статусу учасника війни деяким особам». [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP150739.html
12. Постанова Про утворення Державної служби України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції від 11 серпня 2014 року. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/KP150739.html
13. Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України". [Електронний ресурс] – Режим доступу:
14. Указ Президента України «Про додаткові заходи щодо соціального захисту учасників антитерористичної операції» від 18 березня 2015 року № 150. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://kodeksy.com.ua/norm_akt/source-Президент/type-Указ/150-18.03.2015.htm
15. Указ Президента України від 14 квітня 2014 року № 405 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України"
16. Ускова О. Соцгарантії для учасників АТО: на папері та в реальності [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://jur-gazeta.com/publications/actual/socgarantiyi-dlya-uchasnikiv-ato-na-paperi-ta-v-realnosti.html>
17. Шестерняк Р.В. Соціальний і правовий захист учасників АТО /Шестерняк Р.В.// Правове забезпечення оперативно-службової діяльності: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення : матеріали постійно діючого наук.практ. семінару (м. Харків, 27 трав. 2016 року) / редкол.: С. О. Гриненко (голов. ред.) та ін. – Х. : Право, 2016. – Вип. 7. – С. 67-70.

Рекомендує до друку науковий керівник доцент І.М. Риженко

<i>Гончаров О.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ГАЛУЗЕВОЇ СТРУКТУРИ І ЧИННИКИ РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ РЕГІОНІВ СВІТУ.....	57
<i>Гранкіна М.В.</i> РОЗПОДІЛ ФАУНІСТИЧНИХ КОМПЛЕКСІВ ЧОРНОМОРСЬКОГО БІОСФЕРНОГО ЗАПОВІДНИКА ЗА ЕКОЛОГІЧНИМИ НІШАМИ.....	59
<i>Гриценко Л. В.</i> КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОЛІОМІЄЛІТУ І ГОСТРИХ ПАРАЛІЧІВ У ДІТЕЙ НА ЕТАПІ ЛІКВІДАЦІЇ ЗАХВОРЮВАННЯ В УКРАЇНІ	60
<i>Гусевич Т.П.</i> ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ.....	62
<i>Деміденко Л.С.</i> ВПЛИВ АУТОІМУННИХ ПРОЦЕСІВ У ЦЕНТРАЛЬНІЙ НЕРВОВІЙ СИСТЕМІ НА ДЕЯКІ МОРФОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ СТРУКТУРИ КОРИ ГОЛОВНОГО МОЗКУ	64
<i>Євенко А. Д.</i> ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ТРИВОЖНОСТІ У ЛІЦЕІСТІВ.....	66
<i>Загородня Г.М.</i> ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я ДИТЯЧОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ТА ЙОГО СТАН ЗА ОСТАННЄ ДЕСЯТИРІЧЧЯ	68
<i>Костикіна О.С.</i> УЧАСТЬ СИСТЕМИ КРОВІ В АДАПТАЦІЇ ДО СТРЕСОВИХ ЧИННИКІВ.....	71
<i>Кострова О. В.</i> ПРИРОДНО-ГЕОГРАФІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	72
<i>Кравчук А. Ф.</i> ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ МАСЛОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ (НА ПРИКЛАДІ КАЛАНЧАЦЬКОГО МАСЛОЗАВОДУ).....	74
<i>Красновська А.П.</i> МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ ЦЕРЕБРАЛЬНОЇ ГЕМОДИНАМІКИ.....	75
<i>Крат С.Е.</i> ГОСПОДАРСЬКЕ ВИКОРИСТАННЯ ТА АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ ПРИРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МЕЖАХ ВОДООХОРОННИХ ЗОН РІЧОК.....	79
<i>Левченко Г.О.</i> ПЛЕЙОТРОПНА ДІЯ ГЕМОПОЕЗ-СТИМУЛЮЮЧОГО ФАКТОРУ.....	80
<i>Ліхацька Ю.В.</i> ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНИЗЗЯ ІНГУЛЬЦЯ.....	82
<i>Маркович Ю.О.</i> СИНДРОМ ХРОНІЧНОЇ ВТОМИ ТА ЙОГО ДІАГНОСТИКА.....	84

<i>Просторов М.М.</i> СОВРЕМЕННЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ИННОВАЦИЙ В СПОРТЕ	140
<i>Пустоварова Г.Ю.</i> ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ХАРЧУВАННЯ СПОРТСМЕНІВ	142
<i>Сергєєва А.В.</i> ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ БАСКЕТБОЛІСТІВ ЗАСОБАМИ CROSSFIT	144
<i>Строган Д.О.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЖІНОК ЗА ДОПОМОГОЮ ПРУЖИНЯЧИХ ЧЕРЕВИКІВ «KANGOO JUMPS»	146
<i>Христофорова В.В.</i> МОТИВАЦІЯ ЮНИХ СПОРТСМЕНІВ ДО ЗАНЯТЬ СПОРТОМ	147
<i>Ширококордюк Ю.Ю.</i> ФІЗІОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ПРОЯВУ ВИТРИВАЛОСТІ.....	150
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ.....	153
<i>Алієв Сеймур</i> ОРГАНІЗАЦІЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	154
<i>Бірюкова Т.В.</i> СОЦІАЛЬНИЙ ТА ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ: ОГЛЯД ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВОВИХ НОРМ	155
<i>Васильєва В.В.</i> ПРИНЦИПИ ВЗАЄМОДІЇ СУДІВ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ РАДИ ЄВРОПИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СУДОМ З ПРАВ ЛЮДИНИ.....	162
<i>Випенко М.О.</i> МОДЕРНІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	163
<i>Гаврилова Н.М.</i> ПРОБЛЕМА КЛАСИФІКАЦІЇ ПРОЦЕСУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ У ПРАВОВІЙ НАУЦІ.....	165
<i>Гончаренко К. Д.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НОТАРІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	167
<i>Горбик Ю.</i> ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ.....	169
<i>Джига С. Е.</i> КРИМІНАЛІСТИЧНА ФОТОГРАФІЯ, ВІДЕО І ЗВУКОЗАПИС	171
<i>Добровольська С.В.</i> ФОРМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРАВА ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ У КРАЇНАХ СНГ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	174
<i>Драмарецький Є.С.</i> ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ	175

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет

МАГІСТЕРСЬКІ СТУДІЇ

Випуск XVII (2)

АЛЬМАНАХ

2017

Комп'ютерне макетування

Фоменко С. А.

Підписано до друку 25.04.2017.
Умовн. друк. 28,25 арк. Зам. № 22.

Видавець і виготовлювач
Херсонський державний університет.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ХС № 69 від 10 грудня 2010 р.
73000, Україна, м. Херсон, вул. 40 років Жовтня, 27. Тел. (0552) 32-67-95.